

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:56
מוצאי שב"ק.....9:26
שיעורים כסדרן
נ"ך.....דברי הימים ב' י"ז-י"ח
בבלי.....כתובות כ"ד
ירושלמי.....סנהדרין כ"ב
תוספתא.....זבים ה'
רמב"ם.....גזילה ואבידה ד'

שעה 11, גליון 48 (563)

פרשת מטות מסעי, ב' את, אבות פרק ב', שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

חודש אב

מיר גייען יעצט אריין אין חודש אב, א חודש אין וואס מען טרויערט אויפן בית המקדש וואס איז חרוב געווארן, און מען בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל עס שוין צוריק אויפבויען.
דער טרויער איז נישט נאר אויפן חורבן בית המקדש וואס איז חרוב געווארן מיט צוויי טויזנט יאר צוריק, נאר מיר טרויערן אויך אויף אונזער אייגענעם חורבן בית המקדש. דער מח פון א איד דארף זיין א בית המקדש, עס דארף שטענדיג טראכטן פונעם אייבערשטן און לעבן מיטן אייבערשטן, און ווען מען פארגעסט פונעם אייבערשטן איז דאס א גרויסע חורבן, און אויף דעם טרויערן מיר און מיר בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן אויפבויען אונזער אייגענע בית המקדש, צו טראכטן שטענדיג פונעם אייבערשטן, צו רעדן צום אייבערשטן און צו לעבן מיטן אייבערשטן.
דאס איז אונזער ארבעט יעצט אין די טעג פון חודש אב, אז מיר זאלן זיך נעמען אין די הענט אריין, און צוריק קומען צום אייבערשטן. ווי אזוי קומט מען צוריק צום אייבערשטן? דאס איז דורך די תורה, ווען א איד מאכט זיך א קביעות צו לערנען יעדן טאג תורה, וועט ער ארויסקיין פון אלע זיינע שלעכטס און זיין שטענדיג דבוק צום

א ווארט אויף די פּרשָה

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אף במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים. די פלים פון די גוים וואס מ'האט גענוצט אין פייער, דארף מען גליען און פשרן אז א איד זאל עס קענען נוצן, און די פלים וואס מ'האט נאר גענוצט אויף קאלט, דארף מען טובל'ן אין וואסער.
דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ד) אז ווען א מענטש טוט נעבעך עבירות, ווערן די ווערטער פון די עבירה אריינגעקריצט אין זיינע ביינער, ווי דער פסוק זאגט (חזקאל ל"ב, כ"ו) ותהי עונתם חקוקה על עצמותם, און דאס צעברעכט די ביינער פונעם מענטש, דער מענטש ווערט אינגאנצן צעבראכן דורך די עבירות וואס ער האט געטון. ווען א מענטש מאכט אבער וידוי דברים, ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ער האט געטון, דורך דעם גייען ארויס די שלעכטע ווערטער פון די עבירה פון זיינע ביינער. מיט דעם טייטש דער רבי דעם פסוק, כל דבר אשר יבא באש, ווען די פייער פונעם יצר הרע ברענט אין א מענטש, און דאס מאכט אים טון עבירות רחמנא ליצלן, תעבירו באש וטהר, זאל דער מענטש אנהויבן רעדן מיט א פייער צום אייבערשטן, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלע שלעכטס וואס ער האט געטון, און דורך דעם וועט ער וועט אפגערייניגט פון אלע שלעכטע זאכן, ער וועט ווערן אן אמת דיגער ערליכער איד.
דער אמת איז אבער אז ס'איז דא צוויי וועגן ווי אזוי דער יצר הרע פרובירט אנוועקצונעמען א איד פונעם אייבערשטן, איין מאל קומט ער מיט א פייער, ער צינדט אן אינעם מענטש א פייער פון שלעכטע מדות און שלעכטע תאוות, אבער א צווייטע מאל קען ער קומען מיט א קאלטע וועג, ער קילט אפ דעם מענטש אז זיינע מצוות זענען סיי ווי גארנישט ווערד, אז דער אייבערשטער איז נישט אינטערסירט אין די גוטע זאכן וואס ער טוט, ס'וועט גארנישט פאסירן אויב ער וועט נישט לייגן תפילין איין טאג, אדער אז ער וועט פארפאסן איין תפלה חס ושלום, און אזוי ווייטער פרובירט ער אפצוקילן דעם מענטש פון זיין עבודת ה'.

די סארט יצר הרע קען זיין נאך ערגער פון די ערשטע סארט, ווייל ווען דער יצר הרע ברענט אינעם מענטש און רעדט אים צו צו טון עבירות, ווייסט כאטש דער מענטש אז ער פירט זיך נישט ריכטיג, ס'טוט אים וויי אז ער פירט זיך נישט ערליך, און ער פרובירט כאטש וויפיל ער קען, און ער האט א האפענונג אז איין טאג וועט ער זיך נעמען אין די הענט אריין און ווערן ערליך און וואויל. ווען עס קומט אבער צום קאלטן יצר הרע, וואס קילט אפ דעם מענטש פונעם אייבערשטן, דאן כאפט ער אפילו נישט אז עפעס איז נישט אין ארדענונג מיט אים, עס ברענט אים נישט זיך צוריק צו כאפן צום אייבערשטן. די עצה פאר די סארט יצר הרע איז צו גיין קעגן אים מיט די זעלבע געווער וואס ער נוצט, זיך צו שטופן צו טון ווי מער מצוות און מעשים טובים אויף קאלטערהייט, אפילו אן קיין שום געפיל און התלהבות, צו לערנען און דאווענען אפילו מיט א קאלטקייט, צו זאגן די ווערטער כאטש מ'שפירט נישט קיין שום התעוררות, און אז א איד וועט זיך שטארקן צו טון ווי מער מצוות, צו זאגן ווי מער ווערטער פון תורה און תפלה, אפילו אן קיין שום טעם און געשמאק, וועט צום סוף זיך ברעכן די אייז, ער וועט ווערן אנגעווארעמט צו דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין. אויך נוצט פאר דעם זייער שטארק צו גיין אין מקנה, זיך צו טובל'ן יעדן טאג אין וואסער, ווייל דער עיקר קאלטקייט וואס פאלט אויף א מענטש פון די עבירות וואס ער האט געטון, קליפות און שלעכטע רוחות וואס קלעבן זיך אן אויף א מענטש פון די עבירות וואס ער האט געטון, די אלע שלעכטע קליפות לאזן אים נישט שפירן די געשמאק און זיסקייט פונעם אייבערשטן. ווען א מענטש געוואוינט זיך אבער צו צו גיין אין מקנה, וואשט דאס אפ פון אים די אלע שלעכטע זאכן, און דאן קען ער ווערן צוריק אנגעווארעמט צום אייבערשטן.

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר, ווען עס ברענט די פייער פונעם יצר הרע אינעם מענטש, דארף דער מענטש זיך אנווארעמען דאס הארץ צו רעדן אסאך צום אייבערשטן און זיך מתוודה זיין פאר אים. וואס טוט מען אבער ווען מ'איז אינגאנצן אפגעקילט, וכל אשר לא יבא באש, דאן איז די עצה, תעבירו במים, מ'זאל זיך צוגעוואוינען זיך צו טובל'ן אין מקנה, און אויך אריינצוכאפן ווי מער מצוות אפילו קאלטערהייט אן קיין געפיל, און דאס וועט ארויסשלעפן דעם מענטש פון אלע שלעכטע זאכן אין וואס ער איז אריינגעפאלן, ער וועט זוכה זיין צוריק נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, און עס וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

א גוט ווארט

פון גארנישט, טראכטס גוט און נעמט די לעבן גרינג. אזוי אויך מיט די ארבעט; נעמט נישט קיין פרעשור, ווערט נישט היסטעריש פון גארנישט, ארבעטס לויט אייערע כוחות; וויפיל כח איר האט - אזוי זאלט איר ארבעטן.
דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן פב) פארנואס גייט פאר'ן מענטש פארקערט ווי ער וויל; ווייל ער וויל עפעס; וואלט ער גארנישט געוואלט, וואלט מען געוואלט נאר טון רצון השם - וואלט אלעס געגאנגען פסדר; די עצה איז בדוק ומנוסה פאר אלע וואס קרעכצן אז עס גייט זיי נישט, די גאנצע לעבן איז איין שטיק דורכפאל, דאס איז ווייל זיי לעבן נישט מיט אמונה; וואלט מען זיך איינגעבויען דעם קאפ צום אייבערשטן, וואלט אלעס געגאנגען פסדר.
(עצתו אמונה בלק תשפ"ב)

(תוך תפלה מטות מסעי תשס"ו)

דער נאמען פונעם אייבערשטן - דער שם הוי"ה - קען מען אויסשטעלן אויף צוועלף וועגן, און דאס זענען קעגן די צוועלף חדשים, יעדע חודש שיינט אן אנדערע צירוף פונעם שם. אין חודש אב שיינט דער צירוף אויף די וועג - "הוי"ה", וואס דאס איז די ראשי תיבות פונעם פסוק (דברים כו ט) ה'ספת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך - אידישע קינדער הערט צו, דעם היינטיגן טאג זענט איר געווארן א פאלק צום אייבערשטן.

פארוואס פונקט דער שם פון דעם פסוק, שיינט אין דעם חודש אב? און מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, עס איז אנגענומען ביי אידן אז ווען מען וויל זאגן דעם שם - דער נאמען פונעם אייבערשטן, אבער מען טאר דאך נישט ארויס זאגן דעם שם, זאגט מען עס אויף די וועג ווי אזוי עס שיינט אין חודש אב דעם שם הוי"ה". פארוואס פונקט אויף דעם וועג?

מוהר"ש איז דאס מסביר לויט ווי די גמרא זאגט (ברכות ס"ג) אז פון דעם אויבנדערמאנטן פסוק, ה'ספת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך, לערנט מען ארויס פיר זאכן, און די פיר זאכן זענען די יסודות ווי אזוי א איד קען זיך גרינגערהייט צוריק קערן צום אייבערשטן, און דערפאר איז עס טאקע פאסיג פאר יעדן איד חודש אב ווען יעדער וויל צוריק אויפבויען זיין אייגענע בית המקדש, און אויף איז עס וויכטיג פאר יעדן איד אין יעדן מצב, און דערפאר איז מען צוגעוואוינען דאס שם אויף דעם וועג.

די ערשטע זאך לערנט מען ארויס פון דעם פסוק, "היום הזה", אז יעדן טאג דארף א מענטש טראכטן אז היינט האט דער אייבערשטער געגעבן די תורה פאר די אידן צום ערשטן מאל. א איד טאר נישט קוקן ווי אזוי ער האט אויסגעזען נעכטן, אדער וואס ער וועט טון מארגן, נאר פרויבירן אריינכאפן "היינט" וואס און וויפיל ער קען. די צווייטע זאך לערנען חז"ל פון דעם פסוק, "עשו פתות פתות ועסקו בתורה" - יעדער מענטש איז אנדערש, נישט ווערן צעבראכן ווען א צווייטער קען בעסער לערנען, נאר פרויבירן וויפיל מ'קען אליין. נאך טייטשן חז"ל דעם פסוק "אין דברי תורה מתקמין אלא במשמית עצמו עליה" - די תורה וואס א מענטש לערנט ווען עס איז אים שווער, ווען ער איז געדורקט, דאס האלט זיך ביים מענטש, און דערפאר דוקא דעמאלט ווען א מענטש האט צרות איז זיין איינציגסטע עצה צו אנטלויפן צו די תורה. און די פערטע זאך איז "הס ואחר כך פתת, לעולם למד אדם תורה ואחר כך יהגה" - א מענטש דארף קודם זאגן אסאך תורה, אפילו ער פארשטייט גארנישט. ווען א מענטש זאגט אסאך תורה, וועט זיך זיין מ'ח צום סוף עפענען, און ער וועט פארשטיין און קענען די גאנצע תורה וואס ער האט געלערנט.

קומט אויס אז פון דעם פסוק ה'ספת ושמע ישראל היום, וואס פון דא קומט ארויס דער שם וואס שיינט אין דעם חודש אב, פון דעם פסוק קומט ארויס א געוואלדיגע חזוק פאר יעדן איד, אז מען דארף זיך שטענדיג באנייען צו לערנען תורה און אפילו מען פארשטייט נישט זאל מען אויך לערנען, און אפילו ווען מען האט צרות איז אויך נאר די איינציגע עצה צו אנטלויפן צו די תורה.

די אלע למודים איז זייער וויכטיג צו געדענקן יעדע ווען עס קומט שוין דער חודש אב, ווייל דורך די תורה באקומט א מענטש שכל און ער ווערט צוגעבינדען צום אייבערשטן, און מיט דעם פארעכט ער זיין אייגענע חורבן בית המקדש, ער בויעט אויף אין זיין מ'ח דעם בית המקדש, דורך דעם וואס ער בינד צו זיין מ'ח צום אייבערשטן דורך די תורה.

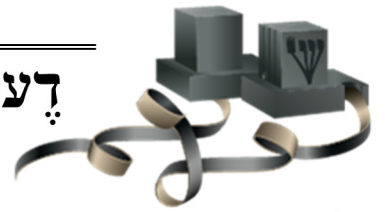
דערפאר איז אנגענומען ביי אידן צו זאגן דעם שם אויף די וועג "שם הוי"ה", ווייל די חזוק וואס קומט ארויס פון דעם פסוק קען צוניץ קומען פאר יעדן איד שטענדיג.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצונוצן די טעג ווי עס דארף צו זיין.

(שיחות מוהר"ש ערך חודש מנחם-אב)

שאלות ותשובות ברסלב

דער אייבערשטער דארף דען מיין תפלין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואו איז דער פאשעפער? חזוק ארבעט שוין נישט פאר מיר, עס האט נאר געארבעט ביז די 28 יאר, יעצט ווען ווער איך שוין פאלד 30 יאר ארבעט מער נישט קיין חזוק.

איך מיין עס איז דערנאך, איך זוף אפער א חלקה אין די ברסלבע בית החיים, די עכטע בית החיים, אפער דארטן איז דא מער חזוק פאר מיר.

איך בין אזוי אליין, איך ווייס נישט צי עס איז דא נאך איינער וואס איז אזוי אליין ווי מיר, ממש גארנישט ווייניגער ווי אין א שטרענגע פארמאכטע תפיסה. איך וויל מ'זכה זיין די ראש ישיבה מיט די מצוה פון פרויבן שבוים, אויב עס איז בכלל שטיף.

איך האב מורא אז צוליב מיין פארמאכטקייט און דאס נישט האלטן פון זיך ווייל איך האב קיינמאל געהאט נישט קיין נארמאלע טאטע און מאמע, בין איך בכלל נישט געווען גרייט חתונה צו האבן. אבער איז עס דען מיין שולד? איך האב נישט געהאט קיינמאל א בחירה בכלל צו קענען לעבן ווי א נארמאלער מענטש און אן ערליכע איד, יעצט קען איך נישט חתונה האבן איז "למה לי חיים", כל שפן אז מיין חיים איז נישט חיים, פארוואס דארף איך דאס?

געוויסע מקובלים זאגן מיר אז עס איז נישט מיין שולד, עס איז מיין מאמע וואס האט מיר חרוב געמאכט מיין לעבן, מיר האבן געהאט זייער אן אנגעצויגענע שטוב, זיי האבן נישט קיין עצה פאר מיר, נאר זיי זאגן דעם אמת אין פנים אריין. איך מיין נאר צו ברענגען א רא'י, אויב איך בין זיך נישט גענוג מסביר, אז זיי זענן די מציוות.

איך געב ארועק מיין תפלין, איך האב שוין נישט כח צו דעם. אז דער אייבערשטער לאזט מיר נישט מקיים צו זיין די ערשטע מצוה אין די תורה, צו חתונה האבן, מיין איך אז ער דארף אויך נישט די מצוה פון תפלין פון מיר.

תשובה:

בערות ה' התברך

יום ב' פרשת פנחס, י"ט תמוז, שנת תשפ"ב לפרט קטן

מיין טייערער ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ליינענדיג דייער ווערטער דערמאן איך זיך די ווערטער וואס מוהר"ש זאגט: "אין צער כצערו של בחור", נישטא אויף די וועלט אזא ווייטאג ווי די ווייטאג פון א בחור; קיינער אין די וועלט ווייסט נישט וואס א בחור גייט אריבער. די לעבן איז אים נישט ווערד, עס פעלט אים אלע גוטע זאכן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קמח סב): "כל אדם שאין לו אשה", ווער עס האט נישט חתונה, ער לעבט אליינס אן א ווייב - "שרוי בלא שמחה", דער לעבט אן קיין שמחה, "בלא ברכה", דער לעבט אן קיין ברכות, "בלא טובה", דער ווייסט נישט וואס מיינט גוט, "בלא תורה", מען האט נישט קיין תורה, "בלא חומה", מען לעבט אן קיין מויער, "בלא שלום", אן קיין פרוי; די אלע זאכן האט מען נישט פאר די חתונה. דער מדרש (פראשית רבה יו, ב) לייגט צו נאך זאכן וואס פעלט פאר'ן חתונה האבן: "בלא עזר", מען האט נישט קיין העלפער, "בלא כפרה", מען האט נישט קיין פארצייער, "בלא חיים", עס איז נישט קיין לעבן.

קיינער אין די וועלט פארשטייט נישט וואס א בחור גייט אריבער, ווי שווער עס איז אים; אבער דאס מיינט נישט אז מען מעג אריינפאלן אין יאוש, נישטא אזא זאך און חזוק העלפט שוין נישט, עס איז נישט אמת וואס דו שרייבסט: "חזוק ארבעט שוין נישט פאר מיר"; צי דען האסטו פארגעסן וואס דער רבי האט געשריגן מיט זיין גאנצע כח (לקוטי מוהר"ו חלק ב, סימן עח): "געוואלד זייט אייך נישט מייאש! קיין יאוש איז גארנישט פארהאנען!" אז דער רבי האט געזאגט נישטא קיין יאוש - מיינט דאס אלעמען, דער רבי האט דאס דיר אויך געזאגט, דער רבי האט דיר אויך געמיינט.

דער זיך נישט איין אז אין קבר וועט דיר זיין בעסער; די צער און ווייטאג אין קבר איז אזוי שרעקליך, ווי שווער עס איז דיר יעצט - איז דאס נאר א משל צו די צער וואס איז דא אין קבר. דער רבי זאגט (שיחות תרו, סימן פד) אויף די משנה (אבות ד, כב): "ואל יבטיחך יצרך", דער יצר הרע זאל דיר נישט אפנארן, "שהשאל והקבר בית מגוס לך", אז דער קבר איז א פלאץ וואו מען קען זיך ראטעווען; דא אויף די וועלט איז א מענטש פארנומען, עס קען זיין מען זאל כאפן א ביס פון א ווארעם אדער א פליג און מען זאל נישט שפירן דעם ביס, ווייל מען איז אזוי אריינגעטון אין

לַעֲבֹדָה שֶׁיִּשְׁכַּח פֹּן הַיִּלְיָגָן רַבִּי'ן (קמו)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי איז געווען אין שטאט וואלטישיסק, אויף די חתונה פון זיין טאכטער מרם תקל

דערנאך איז דער רבי צוריק אהיימגעפארן קיין ברוסלב. פאר שבת חנוכה האט דער רבי גערעדט גאר וואונדערליכע זאכן איבער מענטשן און באשעפענישן אויף דער וועלט, דער רבי האט געזאגט אז די בילדער און צורות פון אלע מענטשן, זענען אלע אריינגעלייגט אין דעם ווארט "אדם", וואס דער אייבערשטער האט געזאגט (בראשית א, כ"ו) "נַעֲשֶׂה אָדָם", אין דעם ווארט איז אריינגערעכנט אלע בילדער פון אלע מענטשן אויף דער וועלט. די זעלבע איז מיט די ווערטער "בְּהֵמָה", "חַיָּה" און אזוי ווייטער, וואס ווערן אויסגערעכנט אין פסוק ווען דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, איז אין דעם איינעם ווארט אריינגערעכנט אלע בהמות און חיות, און אזוי ווייטער אלעס וואס דער אייבערשטער האט באשאפן.

דער רבי האט לאנג ארוםגעשמועסט אין דעם ענין, און ער האט דעמאלט געזאגט אז עס זענען דא אזעלכע חכמות אויף דער וועלט, וואס מען קען לעבן מיט די חכמות אליין, אן צו דארפן עסן און טרינקען. אזעלכע וואונדערליכע זאכן, אזעלכע הויכע און טיפע חכמות געפונען זיך אויף דער וועלט, וואס א מענטש קען זיך מחז' זיין און לעבן אויף דעם, אפילו ער וועט גארנישט עסן אדער טרינקען.

עס איז געווען א לאנגע שמועס איבער דעם, מיר האבן אבער נישט זוכה געווען אז עס זאל ווערן אפגעשריבן. תקלא

דער רבי האט אויך גערעדט דעמאלט איבער זיין גרויסקייט, "איך קען אזעלכע חכמות, ווען איך וואלט אנגעהויבן אויסזאגן נאר אביסל פון די חכמות וואס איך ווייס, וואלט מען געקענט לעבן מיט די תענוג און געשמאק פון די חכמות אליין, אן קיין עסן און טרינקען. די גאנצע וועלט וואלט בטל געווארן און נאר געלעכצט צו הערן מיין חכמה, מענטשן וואלטן אויסגעגאנגען פון די געוואלדיגע זיסע געשמאקע וואונדערבארע חכמות וואס איך וואלט מגלה געווען. איך קען אבער נישט אויסזאגן די חכמה פאר מענטשן, ווייל אלץ ווען איך הויב אן רעדן מיט איינעם, וויל איך נאר הערן פון יענעם, איך וויל מקבל זיין פון יענעם הויכע זאכן", דערבער קען ער נישט מגלה זיין די גרויסע געוואלדיגע חכמה וואס ער פארמאגט.

תקלב

כ"ח פסליו, שבת חנוכה, פרשת מקץ, איז זיך צוזאמגעקומען א גרויסער ציבור ביים הייליגן רבי'ן. דער רבי האט געזאגט תורה אויפן פסוק (בראשית מ"א, א) "וַיְהִי מִקְצָת יְמֵי" (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן נ"ד), אין וואס דער רבי רעדט דאָרט אַסאך פון בירור און זכוף המדמה, זיך אויסצולייטערן דעם מח און וויסן ווי אזוי צו טראכטן ריכטיג.

פארזעצונג קומט אי"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

>>>>> נייעס

די וואך איז די דריטע וואך זינט מען האט געעפנט דעם נייעם אפטיילונג, און מען הערט שוין צוריק גאר גוטע גריסן פון פילע אידן וואס האבן זייער הנאה דערפון, און מיטן אייבערשטנס הילף וועט עס ווייטער אנגיין ועד ליל שיש.

די צוויי חשובע ברודער, מו"ה יואל הי"ו און מו"ה אברהם הערש הי"ו וועבערמאן, כאפן אינאיינעם א בליק איבער די אנטוויקלונגען וואס זענען דורכגעלאפן במשך די וואך; אידישע נייעס, וועלטליכע נייעס, און ברסלבע נייעס, ווען גלייכצייטיג ברענגען זיי ארויף יעדע וואך פארשידענע פערזאנען צו הערן ערשטהאנטיגע דעטאלן און איינצלהייטן איבער די נייעס.

די שמועסן קען מען הערן אויף קול ברסלב דורכן דרוקן 1 פאר אידיש, 7 פאר פאמיליע ווינקל, און דערנאך 8 פאר די ליל שיש שמועסן.

שמעו ותחי נפשכם!

>>>>> שו"ת ברסלב

אנדערע זאכן, אבער אין קבר איז נישט דא קיין שום טרדות און מחשבות וואס זאלן אונגעקעמען די קאפ פון הערן ווי די ווערים קריכן און בייסן, דארט הערט מען יעדע איינציגסטע ריר וואס די ווערים קריכן און בייסן; מען קען זיך נישט פארשטעלן די צער אין קבר ווען מען הערט יעדע בייס פון די ווערים און די צער פון הערן ווי זיי קריכן.

וואס איז יא די עצה? די עצה איז - זאלסט זוכן א ליידיגע פלאץ וואו מענטשן געפונען זיך נישט, דארט זאלסטו זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן און אים דערציילן אלעס וואס גייט אריבער אויף דיר - אויף זיין אייגענע שפראך וואס דו ביסט צוגעוואוינט צו רעדן; זאלסט אים געטן ברחמים ובחנונים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, דו זאלסט טרעפן זיין שידוך, זאלסט נישט מיד ווערן; זאלסט דאס טון טאג נאך טאג מיט סבלנות, אפילו עס וועט אריבערגיין אויף דיר שווערע ביטערע נסיונות, אפילו דער יצור הרע ברענט אין דיר און דו פאלסט אראפ, זאלסטו מיט עקשנות ווייטער געטן דעם אייבערשטן און אים אלעס דערציילן בתמימות ופשיטות. דער קבר איז נישט קיין האפענונג, דער רבי איז אן האפענונג, די עצה פון רבי'ן, פון התבודדות ותפילה - דאס איז א בית מנוס, א פלאץ וואו מען קען אנטלויפן.

על פן מיין ליבער ברודער, נעם אן מייענע ווערטער וואס איך שרייב דיר, גיי שוין יעצט אין א ליידיגע פלאץ און שמועס זיך אויס דאס הארץ. וויין צום אייבערשטן, געט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר. קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון רעדן צום אייבערשטן, פון טענה'ן מיט'ן אייבערשטן. קוק ווערטער וואס דער הייליגער זוהר זאגט (פרשת בלק, קה"ת) ווען א מענטש וויינט זיך אויס צום אייבערשטן, זאגט דער אייבערשטער: "לא בעינא הקא בי דינא דידונן ביננא", ווען דער מענטש קומט מיט זיינע טענות צו מיר - וויל איך נישט בית דין של מעלה זאל זיך אריינמישן, "אנא והוא בלחודנא", איך וויל זיין אליינס מיט דעם מענטש, "ולית תיאובקתא לקודשא בריה הוא אלא כד מקבל לון ואושרו קמיה", נישטא קיין גרעסערע פארגעניגן ביים אייבערשטן ווי ווען א מענטש וויינט זיך אויס פאר אים, "דהא כל נטורי תרעין לא שבקין הכי למיעל פמה דשבקין למסכנין", אלע טירן פון הימל זענען אפן פאר א צעבראכענער מענטש וואס וויינט זיך אויס פאר'ן אייבערשטן, "דהא בלא רשותא עאלין", און זיינע תפילות גייען ארויף אן קיין רשות; דאס הייסט, ווען א מענטש גייט אין א ווינקל וואו קיינער איז נישט דארט, ער רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן און ער פארציילט אים אלעס - די תפילות גייען גלייך ארויף צום אייבערשטן, דער אייבערשטער ענטפערט פאר א צעבראכענע הארץ שנעלער ווי ער ענטפערט פאר דעם גרעסטן צדיק.

דו ביסט אין כעס אויף זיינע עלטערן, דו ביסט ברוגז אויף זיי; איך ווייס נישט אויב זיין ברוגז אויף זיי וועט דיר עפעס העלפן אין לעבן. געדענקסט אונדאי די מעשה וואס דער רבי האט דערציילט (ספורי מצות מצשה א), מיט'ן בן מלך וואס מען האט פארביטן און פארטריבן; איז ער געווארן זייער ברוגז, הי'תכן ער דארף אנטלויפן, ער קען נישט זיין אין שטוב, ער האט גע'טענה'ט: "ממה נפשך קומט מיר נישט אזא שווערע לעבן; בין איך דער בן מלך - קומט מיר צו זיין קעניג, בין איך א בן השפחה - קומט מיר אויך נישט צו זיין א פארטריבענער"; איז ער געגאנגען שיכור'ן און געגאנגען אין שמוץ פלעצער טון צבירות, נאכדעם האט ער תשובה געטון; ער האט געטראכט 'אויב עס איז יא אזוי, אז דער אייבערשטער קען פארבייטן א בן מלך - מעג איך זיך אזוי אויפפירן, שיכור'ן און טון צבירות? ! אז דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אזא שווערע לעבן - איז דאס נישט קיין תירוץ איך זאל טון צבירות; ער האט תשובה געטון און ער איז צוגעקומען צו ווערן מלך. זעט מען פון דעם אז אויב מען איז מקבל אלעס באהבה, מען נעמט אן וואס דער אייבערשטער טוט; אנשטאט האבן טענות אויף די עלטערן, אנשטאט האבן טענות אויף די גאנצע וועלט, איז מען אלעס מקבל באהבה - דעמאלט איז מען זוכה צוצוקומען צו די העכסטע מדריגה.

לאז אפ די אלע וואס פאררופן זיך מקובלים; מוהרא"ש זאגט: ווער איז א בעל מקובל? ווי אזוי קען מען וויסן ווער עס איז א מקובל? ווער זאגט אז זענער איז א צדיק, אפשר איז ער א בלאפער? מוהרא"ש לייגט דאס אריין אין די ווערטער וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ל"ד) מען האט געפרעגט רבי חנינא בן דוסא: "מנין אתה יודע", פון ווי קען מען וויסן אויף איינעם אויב ער איז אן אמת'ער בעל מקובל אדער נישט? "אמר להם, אם שגורה תפילתי בפיי", האט ער זיי געענטפערט: אויב לייגט ער אריין אין מיר תפילה, ער רעדט פון תפילה און שטארקט מיר צו מתפלל זיין, "יודע אני שהוא מקבל", דעמאלט ווייס איך אז ער איז א מקובל, "ואם לאו", אבער אויב רעדט ער נישט פון תפילה, "יודע אני שהוא מטורף", ווייס איך אז ער איז א צעדרייטער, א משוגענער, ער איז ווייט פון זיין א מקובל; אז מקובלים זאגן דיר: "זיין טאטע איז דיר שולדיג, זיין מאמע איז דיר שולדיג!" פאר דעם דארף מען נישט זיין א מקובל, ווארפן א שולד אויף עלטערן - דאס וועט דיר יעדע טערעפיסט זאגן מיט פארמאכטע אויגן; זיי זיכער אז דער <<<<<<

BraslerCenter.com/answars

וואס פאררופט זיך 'מקובל' האט אויף טענות אויף זיינע עלטערן. דערפער פֿעט איך דיר, לאז אפ די אלע וואס גיסן אויל צו די פייער, מען העצט דיר אויף, דער איז שולדיג, יענער איז שולדיג; דאס העלפט גארנישט, עס מאכט גאר ערָגער.

טו וואס דער פֿן מלך האט געטון, זאג די ווערטער וואס ער האט געזאגט: אויב דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די עלטערן - איז דאס נישט קיין תירוץ איך זאל זיין דערבייטערט און דערפֿעסט, איך וועל תשובה טון, איך וועל אנטון תפילין און טון אלע מצוות בשמחה.

ווארף נישט אנוועק זיינע הייליגע תפילין; נעם די הייליגע תפילין, גיי אין שול און געב א קולש די הייליגע תפילין, פֿעט איבער דעם אייבערשטן פֿאר'ן שרייבן אַזעלכע ווערטער, אפילו בדרך ליצנות. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מ"ד): "כי על השם יתברך, ברוך הוא, אסור לומר דברי הלצות אפילו בדרך שחוק", אויפ'ן אייבערשטן טאר מען נישט זאגן קיין ווערטלעך, און אויף די הייליגע תפילין טאר מען נישט זאגן קיין ווערטלעך.

אז דו וועסט טון וואס שטייט אין דעם ברייט - וועסטו זען אז דו וועסט בקרוב שטיין אונטער די חופה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאָלסט האבן העלחה אין אלע ענינים. (עצתו אמונה פנקס תשפ"ב)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה ישעי' איידליס שליט"א מלמד מומחה במסודותינו הקדושים צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב ***

מו"ה שרגא שטראסער הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב ***

מו"ה שמעון פריעדלאנד הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב ***

מו"ה נחמן מימוני הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב ***

מו"ה אלי קנאלל הי"ו צו די אפשערן פון זיין זון ישראל נ"י ***

החתן משה זילבערמאן הי"ו צו זיין שידוך שליסן עב"ג למזל טוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

פרישע אנטוויקלונגען איבער אומאן ראש השנה תשפ"ג

קרעדיט: מו"ה אלי קנאלל הי"ו - פלען איט רייט 845-678-3555

אונזער פריערדיגע באריכט פון "פלען איט רייט", איבער די פלענער פון די פליגערס אנטוויקלונגען קיין אומאן אויף ראש השנה הבעל"ט, האט געהאט א געוואלדיגע אפקלאנג ביים חשוב'ן ציבור אנשי שלומינו. עס זענען כסדר געווען ווענדונגען פון אנשי שלומינו וואס האבן געבעטן מיר זאלן לאזן וויסן וואס עס זענען געווארן פון די פלענער פונעם טשארטער, און אזוי אויך אלע אנדערע טיקעט אפציעס.

די חשובע טראוועל אגענטור "פלען איט רייט", לייגן אריין שווערע כוחות און פרובירן דאס בעסטע צוצושטעלן פאר אנשי שלומינו אז זיי זאלן קענען פארן צום הייליגן רבין אויף ראש השנה, מיט די מערסטע מנוחת הנפש וואס מעגליך. יעצט ווען עס איז שוין דא פרישע באשטעטיגטע אפדעיטס, זענען מיר פרייליך זיי מיטצוטוילן מיטן ציבור.

צום ערשט דארפן מיר צו אונזער גרויס באדויער באריכטן, אז דער פלאן פונעם טשארטער דירעקט קיין ריישא און דערנאך פארן מיטן באן קיין אומאן איז אפגערופן געווארן. דאס איז צוליב דעם וואס די לופט ליניע איז נישט גרייט געווען צוריק צו געבן דאס געלט אין פאל ח"ו מען קען נישט פארן, א תנאי צו וואס "פלען איט רייט" האט זיך נישט געוואלט צושטעלן. אבער ברוך ה' אז עס זענען דא פילע אנדערע אפציעס וואס מען קען נעמען. צום ערשט זענען דא די אינדיווידואלע טיקעטס:

פון פלען איט רייט קומט א שטארקע רעקאמענדאציע צו פארן ענדערש דורך פוילן. מען קען נעמען א פלייט קיין ווארשא (12 שעה ביז אומאן), קראקא (11 שעה) און ריישא (9.5 שעה).

דערנאך איז דא די עירפארט אין יאס, ראמעניע; דער וועג קיין אומאן נעמט 7.5 שעה (דורך ראמעניע, מאלדאווע, אוקריינא) דאס הייסט אז מען גייט אריבער צוויי גרעניצן, דער וועג וואס מיידט אויס מאלדאווע נעמט 10.5 שעה. נאך אן אפציע (נישט רעקאמענדירט, צוליב דער נאכגעלאזטער מצב דארט) איז קישינעב, מאלדאווע. וואס נעמט 6.5 שעה ביז אומאן.

מען קען רופן אין אפיס פון "פלען איט רייט" פאר מער אינפארמאציע איבער די אינדיווידואלע טיקעטס וואס זענען ריפאנדעבל ביז צוויי טעג פֿארן פֿארן. אזוי אויך טוט "פלען איט רייט" שטארק רעקאמענדירן פאר די וואס נעמען די אינדיווידואלע טיקעטס צו נעמען א טיקעט אהיים דאנערשטאג נאך ראש השנה.

די קומענדיגע אפציע זענען די גרופע טיקעטס, די מעלה פון די גרופע טיקעטס איז אז עס קומט שוין מיט קלארע פאראויס-באשטימטע פרייזן. קראקע, פוילן איז \$925; ריישא, פוילן איז \$1,365. נאכדעם קען מען נעמען א טיקעט וואס פארט אריין דורך יאס, ראמעניע, און צוריק פון קישינעב, מאלדאווע פאר \$1,199.

פאר די גרופע טיקעטס דארף מען געבן א \$350 דעפאזיט ביים באשטעלן, און ביז דרייסיג טעג פארן ארויספליען דארף די גאנצע באלאנס שוין זיין אויסגעצאלט. עס איז רעפאנדעבל נאר ביז 30 טעג פארן ארויספליען (אויסער \$250 וואס בלייבט ביים עירליין). און דערנאך וועט מען גארנישט קענען ריפאנדן אפילו אין פאל מ'וועט ח"ו נישט קענען פארן.

די אלע וועגן וואס מיר האבן אויסגעזעכנט אינעם באריכט ווי לאנג עס געדויערט דער וועג קיין אומאן איז עס נאר בערך, אויך רעכנט עס נישט אריין די צייט פון ווארטן ביים גרעניץ, אזוי אויך איז עס נאר אויב מען פארט מיט א "קאר", ווייל מיט א באס נעמט עס לענגער.

אין אנדערע נייעס איז געמאלדן געווארן איבער א זיצונג וואס איז פארגעקומען פארגאנגענע וואך אין מאלדאווא'ס הויפטשטאט קישינעוו, ארגאניזירט דורך אן ארטיגן רב, וואו עס צווישן אנדערע אויך אנוועזנדע געווען דער דעפוטאט אמבאסאדאר פון אוקראינא צו מאלדאווא. דער אמבאסאדאר האט קלאר געשטעלט פאר די אנוועזנדע אז אוקריינע האט נישט אין פלאן צו שטערן אידן פון אהינגיין אויף ראש השנה און האט נישט קיין שום פאליסי טויש איבער אומאן, אזוי אויך האט ער פארשפראכן צו שטיין צו די הילף פאר חסידי ברסלב אלעס אנבאלאנגט די אמבאסאדע אין מאלדאווא.

ערליכע אידן און אודאי חסידי ברסלב ווייסן אז אלעס וואס מיר ווילן קענען מיר באקומען נאר דורך תפילה, און בפרט די נסיעה צום הייליגן רבין אויף ראש השנה, וואס דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך פון אלע זייטן דאס צו שטערן, קען מען עס נאר איבערקומען דורך אסאך אסאך תפלה. בשם ה' נעשה ונצליח!

קול ברסלב - א בליק מיט די ברסלבע ברידער

א נייע גאר אינטערעסאנטע אפטיילונג איז געפענט געווארן אויפ'ן בארימטן קול ברסלב טעלעפאן ליין מיט'ן נאמען "א בליק מיט די ברסלבע ברידער".

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעד"ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

חובות הרג'ט

אין אנהויב זעט עס אויס אזוי אומשולדיג, אבער ווי נאר מען ווערט אריינגעדרייט אין חובות, הרג'ט עס דעם מענטש. ווי אזוי זעט מען זיך ארויס דערפון? **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 2, 1, 8, 2, 55

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 541152354370
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

קוואל פון חיזוק (כרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 541152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידישינג **347-630-2876**